

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714207443
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1714207443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: Pavel Fraňo „Schody Fraňo“, miesto podnikania Cajlanská 59, Pezinok, IČO: 33 838 780, zastúpeného PATENT IURIST s.r.o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ W. G., J. Y. XXX/XX, G., zastúpenej Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 15, Bratislava, 2/ I. J., J. J. XX, J., o zaplatenie 6.045 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 17. júna 2016, č.k. 10C/202/2014-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 2/ v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu proti žalovanej 1/, žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 6.045 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 29.04.2015 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok v sume 362,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.167,61 eur a vo zvyšku žalobu proti žalovanému 2/ zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej 1/ trovy právneho zastúpenia v sume 1.568,05 eur. Uviedol, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť mu spoločne a nerozdielne 6.045 eur s príslušenstvom z dôvodu, že na základe cenovej ponuky, objednávky žalovaných a poskytnutej zálohy v sume 4.500 eur vyrobil a dodal v roku 2013 montážou celodrevené samonosné schodisko v dome na adrese Y. XX, G. a vykonané a dodané práce žalovaným vyúčtoval s požiadavkou doplatku 6.045 eur, ktoré však žalovaní nezaplatili. Žalovaná 1/ namietala v konaní nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, pretože záväznú objednávku nepodpísala a so žalobcom ohľadne dodania diela nikdy nekomunikovala, nepodpísala ani príjmové pokladničné doklady, taktiež namietala, že dielo nebolo dodané včas a v súlade s objednávkou, malo vady, ktoré neboli odstránené, vyúčtovanie vykonaných prác jej nebolo doručené. Uviedla, že bola doma, keď sa doplácalo 4.000 eur, ale nebola pri tom ako si odovzdávali peniaze, nemiešala sa medzi nich. Žalovaný 2/ v konaní uviedol, že so žalobcom sa dohodli na výrobe schodov začiatkom roka 2011 s tým, že schody by potrebovali niekedy začiatkom roka 2012, vopred zaplatili žalobcovi zálohu na materiál, následne kontaktoval žalobcu na jar 2012, žalobca však začal reálne montovať schody niekedy začiatkom októbra 2012. Žalobca nedodrжал termín, boli problémy aj so sklami, sú tam technické nedostatky, schody praskajú, čo oznámil žalobcovi telefonicky, žalobca poslal po každé iného technika, ktorý to vypodložil, ale doposiaľ to nie je technicky doriešené. Žalobcovi dal najskôr zálohu 2.500 eur, keď došiel montovať schody, dal mu ďalšiu zálohu 2.000 eur a ako doplatok mu vyplatil v jeho rodinnom dome 4.000 eur na základe ústnej dohody. Z predložených listinných dôkazov zistil, že dňa 01.04.2011 bola vystavená na hlavičkovom papieri s označením žalobcu záväzná objednávka, v ktorej bola ako zákazník uvedená žalovaná 1/. Dňa 16.05.2011 vyhotovil žalobca cenovú ponuku adresovanú žalovanému 2/ na schodisko

so zábradlím v sume 7.750 eur, galéria 5 m drevo/sklo v sume 2.215 eur, morenie v sume 215 eur, obklad hrany galérie v sume 365 eur. Z príjmového pokladničného dokladu z 23.06.2011 zistil, že žalobca prijal od žalovaného 2/ sumu 2.500 eur ako zálohu na schody. Z príjmového pokladničného dokladu z 20.12.2012 zistil, že žalobca prijal od žalovanej 1/ sumu 2.000 eur ako druhú platbu na schody. Podľa vyúčtovania vykonaných prác z 30.01.2013 vyhotoveného žalobcom na meno zákazníka žalovaného 2/ bol doplatok v sume 6.045 eur (schodisko so zábradlím 7.750 eur, galéria 5 m drevo/sklo 2.215 eur, morenie 215 eur, obklad hrany galérie 365 eur, záloha 2.500 eur, 1. splátka 2.000 eur). Zistený skutkový stav posúdil podľa § 34, § 35 ods. 1, § 631, § 632, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná 1/ neuzavrela so žalobcom zmluvu o dielo, a nie je preto pasívne vecne legitimovaná v konaní o zaplatenie ceny za dodané dielo. Zmluvu o dielo uzavreli žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný 2/ ako objednávateľ, čo bolo preukázané zhodným vyjadrením žalobcu a žalovaného 2/, keď žalobca uviedol, že objednávku podpísal žalovaný 2/ a následne sa urobila cenová ponuka. Rovnako vypovedal žalovaný 2/, že objednávka je ním vlastnoručne podpísaná a cenovú ponuku dostal do mailu. Závazná objednávka vymedzuje predmet diela a dohoda o odplatnosti vykonanej objednávky bola uzavretá doručením cenovej ponuky, ktorú žalovaný 2/ nerozporoval. Povinnosť žalovaného 2/ zaplatiť cenu za dielo nastala po skončení diela, teda súčasne s odovzdaním a prevzatím diela. Žalovaný 2/ vypovedal, že schody dodal a dokončil žalobca, toto skutkové tvrdenie nebolo sporným s tvrdením žalobcu, že jeho pracovníci chceli odovzdať dielo žalovanému 2/, ale tento odmietol podpísať dodací list. Z uvedeného vyplýva, že okamih odovzdania nastal a bolo preto povinnosťou žalovaného 2/ ako objednávateľa zaplatiť zvyšok dohodnutej ceny za dielo, po odpočítaní všetkého, čo počas zhotovovania diela zhotoviteľovi poskytol. Žalobca si správne žalobou uplatnil voči žalovanému 2/ nárok na zaplatenie sumy 6.045 eur ako rozdielu medzi cenovou ponukou a vyplatenými zálohami. Na splatnosť ceny riadne prevzatého diela nemá vplyv skutočnosť, že dielo v čase prevzatia veci objednávateľom vykazovalo vady, na ktoré poukazovali žalovaní. Žalobca v konaní nepreukázal, kedy nastala splatnosť ceny za dielo, a preto ustálil omeškanie žalovaného 2/ odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby do vlastných rúk, t.j. 29.04.2015, kedy bola výška úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, keď žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 01.02.2013 a vo výške 8,75 % ročne. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel proti žalovanému 2/, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 2/. Uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.045 eur a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd rozhodol sám a rozsudok v napadnutej časti zrušil. Žalobcovi vyplatil v splátkach sumu 2.500 eur, sumu 2.000 eur a sumu 4.000 eur, ktorá mu bola vyplatená v prítomnosti svedka W. G. T. a žalobca podľa jeho názoru zneužil jeho dôveru, keď prijal z jeho rúk hotovosť v sume 4.000 eur a teraz to popiera. Práce vykonané žalobcom nezodpovedajú zhotoveniu diela, ktoré bolo objednané, so žalobcom sa dohodol na 7 cm stupňoch schodov a pri dodávke zistil, že schody majú len 5 cm a toto považuje za podvod zo strany žalobcu a nesplnenie podmienok objednávky, keď suma bol vyrátaná na 7 cm. Pri montáži schodov došlo k viacerým poškodeniam steny, v dôsledku čoho musel investovať neplánovane do ďalšieho premaľovania stien. Namietal, že žalobca si neoprávnenne vyúčtoval sumu 2.215 eur za galériu drevo/sklo, s čím súvisí aj suma za morenie 215 eur a obklad hrany galérie v sume 365 eur, pretože žalobca dodal sklo v inej hrúbke ako bolo dohodnuté. Galériu drevo/sklo si preto objednal a zaplatil u inej firmy. Celkovo mal žalobcovi zaplatiť sumu 10.545 eur, z čoho po odpočítaní 2.250 eur za galériu a za morenie v sume 215 eur a obklad hrany galérie v sume 365 eur, predstavuje jeho dlh žalobcovi sumu 7.750 eur, z čoho mu však vyplatil 2.500 eur zálohu, druhú zálohu v sume 2.000 eur a sumu 4.000 eur. Spolu zaplatil žalobcovi 8.500 eur. Súd prvej inštancie bol zaujatý proti jeho osobe, pretože bez ďalšieho šetrenia považoval za pravdivý výrok žalobcu, že poslednú splátku v sume 4.000 eur nedostal. On toto tvrdenie žalobcu poprel a uviedol svedka, avšak súd to nebral na vedomie.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať mu proti žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania. Zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v prvoinštančnom konaní, že dielo dodal riadne a včas a že vady, ktoré sa na diele následne vyskytli, boli z jeho strany dodatočne odstránené. Tvrdenia žalovaného 2/ o údajných vadách diela považuje za účelové a namietal, že výskyt vád na diele neoprávňuje žalovaného 2/ ako objednávateľa, aby neuhradil dohodnutú cenu diela, resp., aby znižoval cenu diela, na ktorej sa dohodol, pretože znižovanie ceny diela nie je automaticky právny následok existencie vád diela. Ďalej namietal, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný 2/ uhradil žalobcovi sumu 4.000 eur titulom doplatku ceny diela. Poukázal na to, že pri prijatí každého peňažného plnenia

vystavil náležité potvrdenie, keďže je povinný viesť riadnu účtovnú evidenciu a nie je preto dôvod, pre ktorý by takéto potvrdenie nevystavil v prípade údajného prijatia platby od žalovaného 2/ v sume 4.000 eur. Poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 09.03.2016, na ktorom žalovaná 1/ na otázku, či bola prítomná pri tom, keď sa doplácalo 4.000 eur, uviedla, len že bola doma, nebola pri tom ako si odovzdávali peniaze a že sa medzi nich vôbec nemiešala. Vzhľadom na to sú tvrdenia žalovaného 2/ v súvislosti s ním uvedeným svedkom a s nevykonaním ním navrhnutých dôkazov v rozpore s vykonaným dokazovaním. Pokiaľ žalovaný 2/ spochybňuje vyúčtovanie odmeny zo strany žalobcu za galériu drevo/sklo v sume 2.215 eur, namietal, že túto skutočnosť žalovaný 2/ v prvoinštančnom konaní neuviedol, ale žalovaný 2/ vypovedal, že schody dodal a dokončil žalobca, na ktorú skutočnosť poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto tvrdenia žalovaného 2/, prezentované až v odvolaní, v zmysle ktorých nemal žalobca vykonať dielo v rozsahu, ako bolo dohodnuté, nezodpovedajú výsledku dokazovania a nerešpektujú koncentračnú zásadu, ktorou je civilné sporové konanie riadené.

4. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") účinného od 01. 07. 2016; preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ nie je dôvodné.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata sumy 6.045 eur s príslušenstvom proti žalovanému 2/, ako aj pre posúdenie opodstatnenosti argumentácie žalovaného 2/, na ktorej založil svoju obranu v konaní, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto; v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov; správne vyhodnotil a dospel tak k správny skutkový záverom, že po dokončení diela, súčasne s jeho odovzdaním a prevzatím vznikla žalovanému 2/ ako objednávateľovi povinnosť zaplatiť zvyšok dohodnutej ceny v sume 6.045 eur, predstavujúcej rozdiel medzi cenovou ponukou a vyplatenými zálohami, na splatnosť ktorej nemá vplyv skutočnosť, že dielo v čase prevzatia veci objednávateľom vykazovalo vady.

6. V konaní medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o dielo medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným 2/ ako objednávateľom, predmetom ktorej bolo zhotovenie schodiska so zábradlím spolu s montážou, v rozsahu záväznej objednávky z 01.04.2011, podpísanej žalovaným 2/, za dohodnutú cenu v celkovej sume 10.545 eur na základe žalobcom vyhotovenej cenovej ponuky zo dňa 16.05.2011, ktorú žalovaný 2/ akceptoval, a ktorú ani vo svojom odvolaní nerozporoval. Správne súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil, že došlo k dokončeniu diela žalobcom a k jeho odovzdaníu a prevzatíu, keď aj žalovaný 2/ vo svojej výpovedi uviedol, že schody dodal a dokončil žalobca. Žalovanému 2/ v zmysle § 634 ods. 2 Obč. zákonníka po skončení diela vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok dohodnutej ceny za dielo, a to v sume 6.045 eur, predstavujúcej rozdiel medzi cenovou ponukou a vyplatenými zálohami, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku. V konaní nebolo sporné medzi stranami, že žalovaný 2/ zaplatil žalobcovi zálohy v sume 2.500 eur a v sume 2.000 eur, sporná zostala skutočnosť tvrdená žalovaným 2/, že pri dokončovaní prác na diele vyplatil v jeho rodinnom dome žalobcovi sumu 4.000 eur na základe ústnej dohody.

7. Ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, resp. ust. § 149 a nasl. C.s.p. ukladá stranám sporu povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena; účastník môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jeho tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesie.

8. Dôkazným bremenom treba rozumieť procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, pre nečinnosť strany (v dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti).

9. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať a z ktorej potom vyplýva, kto je

nositeľom dôkazného bremena, teda ktorá zo strán je povinná stanovený okruh skutočností preukázať, a ktorú potom pri nesplnení tejto povinnosti postihuje nepriaznivý následok v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností spočíva na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

10. V zmysle vyššie uvedeného, žalovaného 2/, ktorý tvrdí, že žalobcovi v jeho rodinnom dome pri dokončovaní prác odovzdal sumu 4.000 eur, zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť, že skutočne došlo k odovzdaniu tejto sumy žalobcovi. Žalovaný 2/ nedôvodne namieťa, že táto ním tvrdená skutočnosť bola preukázaná výpoveďou žalovanej 1/, keď zo zápisnice z pojednávania zo dňa 09.03.2016 vyplýva, že žalovaná 1/ vo svojej výpovedi na otázku, či bola prítomná pri tom, keď sa doplácalo 4.000 eur uviedla, že bola doma, ale nebola pri tom ako si odovzdávali peniaze a vôbec sa medzi nich nemiešala. Z uvedeného je zrejmé, že nebola prítomná pri odovzdaní sumy 4.000 eur žalovaným 2/ žalobcovi, a preto jej svedeckou výpoveďou nemožno považovať túto skutočnosť za preukázanú. Žalovaný 2/ žiaden iný dôkaz o tomto svojom tvrdení v konaní nepredložil, vyplatenie tejto sumy žalovaným 2/ žalobcovi je spochybnené aj skutočnosťou, že o tejto platbe nebolo žalobcom vystavené potvrdenie, resp. príjmový pokladničný doklad na rozdiel od predchádzajúcich platieb v sume 2.500 eur a v sume 2.000 eur, a preto správne súd prvej inštancie na túto žalovaným 2/ tvrdenú skutočnosť neprihliadol, keď žalovaný 2/ o tomto tvrdení neuniesol dôkazné bremeno.

11. Odvolací súd posúdil ako nedôvodné aj námietky žalovaného 2/, týkajúce sa väd diela a nesplnenia podmienok objednávky, keď s týmito námietkami sa dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že prípadná existencia väd diela nemá vplyv na splnosť ceny riadne prevzatého diela. Žalovaný 2/ v konaní nepreukázal, a ani netvrdil, že by si u žalobcu riadnou reklamáciou uplatnil práva vyplývajúce zo zodpovednosti za vady diela.

12. Nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené pred súdom prvej inštancie, sú spôsobilým odvolacím dôvodom v zmysle § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, za splnenia podmienok podľa § 205a ods. 1/ O.s.p., za predpokladu, že sú právne významné a v ich dôsledku súdom prvej inštancie doteraz zistený skutkový stav nemôže obstať.

13. Žalovaný 2/ vo svojom odvolaní uviedol, že galériu drevo/sklo si objednal u iného dodávateľa, ktorému aj zaplatil, a preto si žalobca neoprávnene vyúčtoval sumu 2.215 eur, ako aj ďalšie sumy s tým súvisiace, ktorú skutočnosť však žalovaný 2/ neuviedol v konaní pred súdom prvej inštancie, napriek tomu, že na pojednávaní dňa 17.06.2016 bol poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť všetky dôkazy a skutočnosti alebo ich označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Nejde ani o takú skutočnosť, ktorú by žalovaný 2/ bez svojej viny nemohol označiť alebo uviesť, resp. predložiť dôkazy na jej preukázanie, do rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 205a ods. 1 písm. d/ C.s.p., a preto v odvolacom konaní nemôže odvolací súd na tieto skutočnosti prihliadať.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).